Arrestnummer
C / 1363 / 2022
Repertoriumnummer
2022 / 3883
Datum van uitspraak
2 november 2022
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal
2020/PGA/1433 **2020/VJ11/381**

☐ Mededeelbaar aan de ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

Wapenbezit
verbeurdverklaring
vermogensvoordelen
domeinen
COIV

Arrest

C4 kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

2020/PGA/1433 – 2020/VJ11/381

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST
met zetel te 1000 BRUSSEL, Havenlaan 88 bus 22

vrijwillig tussenkomende partij – eiser tot herstel

niet vertegenwoordigd noch iemand namens hem verschenen

tegen

rijksregisternummer
geboren te op
wonende te
van Belgische nationaliteit

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. advocaat bij de balie provincie

mede inzake

ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

gedaagde partij in gedwongen tussenkomst

vertegenwoordigd door mr. advocaat bij de balie provincie

vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen
met kantoren te

aangezegde partij in gedwongen tussenkomst

vertegenwoordigd door mr. loco mr beiden
advocaat bij de balie provincie

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek,

een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen - feiten vanaf 11 augustus 2013
als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk
(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

<u>te</u>
een woning in het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als met een oppervlakte van 84 ca,
eigendom geweest van (geboren op en
(geboren op en van vanaf 28 december
2017, en sinds de aankoopakte, akte verleden op 11 februari 2019, eigendom van de
KBO nr. met maatschappelijke zetel te

<u>I. van minstens 2 mei 2016 tot minstens 1 september 2017</u>
de kamer op het gelijkvloers vooraan (kamer 0/1) ten nadele van geboren
te op

II. van minstens 15 oktober 2016 tot minstens 18 oktober 2017
de kamer op eerste verdieping achteraan (kamer 1/1) ten nadele van
geboren te op

III. van minstens 2 mei 2016 tot minstens 18 oktober 2017
de kamer op eerste verdieping vooraan (kamer 1/2) ten nadele van geboren te
op

IV. van minstens 2 mei 2016 tot minstens 1 oktober 2017
de kamer op tweede verdieping (kamer 2/1) ten nadele van geboren te
op

V. van minstens 2 mei 2016 tot minstens 1 september 2017
de kamer op de derde verdieping achteraan (kamer 3/1) ten nadele van
geboren te op

VI. van minstens 2 mei 2016 tot minstens 1 oktober 2017
de kamer op de derde verdieping vooraan (kamer 3/2) ten nadele van
geboren te op en
geboren te op

Gedaagde tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3° en/of 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 42 540 euro, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgde misdrijven.

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid d d. 4 juli 2019
Ref.:
Bedrag: 230,00 euro
Teamchef Formaliteiten

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 16 maart 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1, werd als volgt beslist:

Verleent akte aan De Wooninspecteur van zijn vrijwillige tussenkomst.

Op strafgebied

Verklaart de tenlastelegging lastens bewezen.

Stelt vast dat in de voorwaarden verkeert om te genieten van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Zegt dat de uitspraak van de veroordeling zal opgeschort worden met een proeftijd van 3 jaar, zonder voorwaarden.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42,3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag 10.000 euro.

Herstelvordering

Beveelt lastens dat aan het pand gelegen te gekadastreerd als

een andere bestemming moet gegeven worden volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening, hetzij dat de woning moet worden gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen,

binnen een termijn van 18 maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Dat de woninspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de wooninspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Wijst meergevorderde af.

Veroordeelt tot betaling van:

een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 281,95 EUR

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 16 maart 2020 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen

- op 14 april 2020 door de beklaagde tegen alle beschikkingen zoals omschreven in het grievenformulier,
- op 15 april 2020 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen alle beschikkingen.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen·

- op 14 april 2020 door de beklaagde
- op 15 april 2020 door het OPENBAAR MINISTERIE.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 5 oktober 2022.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd,
- in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

De eiser tot herstel, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 5 oktober 2022 en de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep, zowel van de beklaagde als van het Openbaar Ministerie, werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen

2. Het verzoekschrift van de beklaagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de herstelvordering is nauwkeurig

3. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de straf (inclusief de verbeurdverklaring) en de herstelvordering zijn nauwkeurig

4. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1 van dit arrest is de rechtsmacht van het hof daarom beperkt tot de beoordeling van de beschikkingen van het bestreden vonnis die betrekking hebben op de straf (met inbegrip van de verbeurdverklaring) en de herstelvordering.

De schuldigverklaring van de beklaagde aan de feiten onder de tenlasteleggingen I tot en met VI staat definitief vast bij gebrek aan hoger beroep van de beklaagde tegen deze beslissing.

5. Beoordeling ten gronde

5.1. Op strafrechtelijk gebied – de straftoemeting en de verbeurdverklaring

1. De door de eerste rechter definitief bewezen verklaarde feiten onder tenlasteleggingen I tot en met VI waren in hoofde van beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken.

2 Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, zijn aandeel bij de feiten die getuigen van een gebrek aan respect voor andermans welzijn, veiligheid en gezondheid en van een zucht naar gemakkelijk geldgewin ten koste van anderen;

- het maatschappelijk nadeel ervan,
- de vaststelling dat beklaagde het pand verkocht op 29 januari 2019 aan die verbeteringswerken aan het pand aanbracht zodat er thans drie woongelegenheden in het pand aanwezig zijn die allen voldoen aan de minimale kwaliteitsvereisten zoals blijkt uit de vaststellingen van de woninspecteur van 19 mei 2022;
- de sedert de feiten verstreken tijd zonder dat er sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn.

Rekening houdend met deze omstandigheden legt het hof aan beklaagde een geldboete op van 500,00 euro, na verhoging met 70 opdeciemen gebracht op 4.000,00 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen. Waarvan de helft van deze geldboete met uitstel gedurende drie jaar.

De omvang van de opgelegde geldboete is aangepast aan het aandeel van de beklaagde bij de feiten en de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete

In tegenstelling tot de eerste rechter gaat het hof niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

3. Het Openbaar Ministerie vorderde schriftelijk op 26 juni 2019 de verbeurdverklaring op grond van de artikelen 42, 3° en 43*bis* Strafwetboek van de wederrechtelijk door de beklaagde genoten vermogensvoordelen uit het bewezen verklaard misdrijf, begroot op de geïnde huurgelden ten bedrage van 42.540,00 euro:

- kamer 0/1 van 2 mei 2016 tot minstens 1 september 2017 = 450,00 euro x 16 maanden = 7 200,00 euro
- kamer 1/1 van 15 oktober 2016 tot minstens 18 oktober 2017 = 400,00 euro x 13 maanden = 5.200,00 euro
- kamer 1/2 van 2 mei 2016 tot minstens 18 oktober 2017 = 450,00 euro x 18 maanden = 8.100,00 euro
- kamer 2/1 van 2 mei 2016 tot minstens 1 oktober 2017 = 475,00 euro x 17 maanden = 8.075,00 euro
- kamer 3/1 van 2 mei 2016 tot minstens 1 september 2017 = 400,00 euro x 16 maanden = 6 400,00 euro
- kamer 3/2 van 2 mei 2016 tot minstens 1 oktober 2017 = 445,00 euro x 17 maanden = 7.565,00 euro.

De eerste rechter verklaarde de illegale vermogensvoordelen verbeurd maar herleidde deze tot 10 000,00 euro om reden dat het pand nog in onverdeeldheid was van het echtpaar en het beklaagde was die alle onkosten van het beheer van het pand voor zijn rekening nam

Ter zitting voor het hof vorderde het Openbaar Ministerie de verbeuring van de illegale vermogensvoordelen ten belope van 42.540,00 euro zoals aanvankelijk gevorderd in de schriftelijke nota van 26 juni 2019.

Deze bedragen worden door beklaagde cijfermatig niet betwist maar hij verzoekt het hof deze verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen alleszins pas toe te kennen vanaf de datum van de vaststelling van de gebrekkige toestand van het pand in januari 2017 door en niet vanaf 2 mei 2016 omdat er niet aangetoond werd dat de gebreken zich toen al manifesteerden

Vooreerst stelt het hof vast dat beklaagde definitief werd veroordeeld op strafgebied voor de inbreuken op de Vlaamse Wooncode voor 5 wooneenheden vanaf 2 mei 2016 (I, III tot en met VI) en voor 1 wooneenheid vanaf 15 oktober 2016 (II)

Het hof verwijst naar de technische verslagen van de woninspecteur van 2 mei 2017 met foto's (stuk 214 tot 300 strafdossier) waarbij niet alleen het gebouw zelf maar ook elke wooneenheid een waslijst van ernstige gebreken vertoonden

- de elektriciteitsinstallatie. er bestond een risico op elektrocutie en brand, de hoofdschakelaar is niet altijd bereikbaar vermits het voorste gedeelte van de kelder onder water stond, geen verliesstroomschakelaars in de kamerwoningen, te dunne aardingskabels vanuit de zekeringskast naar de aardgeleider, ...,
- de gasinstallatie: de gaskraan was niet altijd bereikbaar ingevolge het onder water staan van het voorste gedeelte van de kelder;
- in de gemeenschappelijke kook- en leefruimte was er zichtbare vochtschade en stond er een niet luchtdichte gaskachel waardoor een verhoogd risico op CO-vergiftiging was. De gaskachel was bovendien aangesloten op een niet conforme rookgasafvoer die stuk was Ook in de gemeenschappelijke badfunctie was het risico op CO-vergiftiging vergroot gezien er een ontmantelde gasgeiser werd geïnstalleerd zonder verluchtingsrooster, ..

Hieruit leidt het hof af dat veel van deze gebreken "structureel" van aard waren die onmogelijk door de huurders zelf werden veroorzaakt en zich minstens reeds één jaar voor de eerste vaststellingen manifesteerden.

De periodes zoals aangehouden in de schriftelijke nota van het Openbaar Ministerie voor de berekening van de illegale vermogensvoordelen zijn dan ook terecht.

Beklaagde was aanvankelijk samen met zijn echtgenote eigenaar van het pand. Partijen leefden al gescheiden sinds januari 2014 en op 28 december 2017 heeft beklaagde het pand gekocht van zijn zoals blijkt uit haar e-mail van 13 februari 2018 aan de woninspecteur (stuk 321 strafdossier) Verwijzend naar de verklaring van beklaagde zelf was hij het die het beheer van het pand voor zijn rekening nam en de huurgelden inde op zijn rekening (zie verklaring beklaagde zelf van 18 oktober 2017 stuk 309-310 strafdossier). Partijen leefden reeds feitelijk gescheiden sinds januari 2014. Uit geen enkel stuk blijkt dat beklaagde een gedeelte van de geinde huurgelden in de voorziene tijdsperiode aan per overschrijving overmaakte. Ook worden er geen stukken bijgebracht waaruit zou blijken dat beklaagde in het kader van de vereffening verdeling van de huwgemeenschap een gedeelte van de geïnde huurgelden aan zijn ex-echtgenote heeft overgemaakt. Het gegeven dat nog mede-eigenaar was van het pand tot 28 december 2017 doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het beklaagde was die alleen de huurgelden inde op zijn rekening over de hele incriminatieperiode.

Aldus staat het vast dat het enkel beklaagde was die de huurgelden inde en genoot van de illegale opbrengsten Door deze wijze van handelen bekwam alleen beklaagde een onrechtmatig voordeel.

Het is maatschappelijk onaanvaardbaar dat beklaagde in het bezit zou blijven van deze illegale opbrengsten van het door hem gepleegd misdrijf, die in casu gelijk te stellen zijn aan de door hem ontvangen huurgelden.

Bij de begroting van de met toepassing van art. 42,3° Sw bedoelde vermogensvoordelen uit een misdrijf verkregen dient de rechter geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt, ongeacht of die goederen al dan niet wettelijk zijn verkregen of in het bezit zijn van beklaagde (Cass. 14 oktober 2014, RW 2015-16,784). De vermogensvoordelen zijn dan ook te berekenen zonder aftrek van kosten die gemaakt werden om het misdrijf te realiseren.

Het wederrechtelijk vermogensvoordeel werd berekend aan de hand van de in het dossier beschikbare informatie over de periodes van illegale verhuring en de overeengekomen huurprijzen De ontvangen huurgelden werden niet gevonden in het vermogen van de beklaagde zodat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag

Bij ontstentenis van nauwkeurige beoordelingsgegevens mag de raming van het equivalente bedrag ook naar billijkheid geschieden. Het hof stelt vast dat aan de hand van de huurovereenkomsten en de verklaringen van de huurders het wederrechtelijk vermogensvoordeel concreet kan worden berekend

Deze vermogensvoordelen moeten verbeurd verklaard worden aangezien het maatschappelijk onaanvaardbaar is dat beklaagde voordeel zou putten uit de door hem gepleegde misdrijven.

Thans bevinden zich 3 woongelegenheden in het pand en voldoen deze woongelegenheden inmiddels aan elementaire veiligheid- en kwaliteitsnormen conform art. 5 van de Wooncode.

Het hof stelt vast dat beklaagde het pand verkocht aan die de investeringen deed en de werken uitvoerde. Beklaagde deed dan ook zelf geen financiele inspanningen om het gebrekkige pand te herstellen.

Gelet op deze overwegingen verklaart het hof dan ook het integrale bedrag verbeurd van 42.540,00 euro, zijnde de geinde huurgelden.

De uitgesproken verbeurdverklaringen in hoofde van beklaagde zijn niet van aard dat zij een onredelijke bestraffing in zijnen hoofde uitmaken .

4. Beklaagde dient te worden veroordeeld tot betaling van
- een bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand, die thans na indexatie 24,00 euro bedraagt;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken, die thans na indexatie 52,42 euro bedraagt.

5.2. Met betrekking tot de herstelvordering van de wooninspecteur

De wooninspecteur deelde bij schrijven van 4 augustus 2022 mee dat zijn herstelvordering van 27 september 2017 zonder voorwerp is geworden nu de gevorderde herstelmaatregel volledig werd uitgevoerd

5.3. De dagvaarding tot gedwongen tussenkomst en gemeenverklaring

Beklaagde dagvaardde in gedwongen tussenkomst en gemeenverklaring in het geval dat hij zou worden veroordeeld tot de herstelvordering zoals geformuleerd door de wooninspecteur. Deze dagvaarding werd eveneens aangezegd aan de Procureur-Generaal bij het hof van beroep te Antwerpen, aan de wooninspecteur, aan en het College van Burgmeester en Schepenen van

Zoals hierboven werd uiteengezet is de herstelvordering van de wooninspecteur thans zonder voorwerp omdat de nieuwe eigenaar integraal de verbouwingswerken uitvoerde zodat het pand integraal voldoet aan de elementaire veiligheid- en kwaliteitsnormen conform art. 5 van de Wooncode.

De vordering van beklaagde in gedwongen tussenkomst en gemeenverklaring van is ontvankelijk maar ongegrond.

Vermits er geen veroordeling werd uitgesproken is beklaagde geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd op grond van art. 162*bis* Sv aan

De kosten van deze dagvaarding in gedwongen tussenkomst zijn ten laste van beklaagde.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 209bis, 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 42, 43bis, 65 en 66 van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1 en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017

- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 2 van het KB van 28 augustus 2020
- 4 van de wet van 17 april 1878

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende **bij verstek** ten aanzien van de eiser tot herstel en **op tegenspraak** voor het overige en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van beklaagde en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Stelt vast dat in het bestreden vonnis definitief uitspraak werd gedaan over de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten I tot en met VI;

Het bestreden vonnis wijzigend voor het overige,

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten tot een geldboete van 500,00 euro, gebracht op 4.000,00 euro door verhoging met 70 opdeciemen, of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen;

Gelast gedurende een proeftijd van drie jaar het uitstel van de tenuitvoerlegging van de helft van deze geldboete;

Beveelt de verbeurdverklaring op grond van de artikelen 42, 3° en 43*bis* Strafwetboek van de illegale vermogensvoordelen ten bedrage van 42.540,00 euro,

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van 25,00 euro, verhoogd met 70 opdeciemen en alzo gebracht op 200,00 euro,

Legt aan de veroordeelde een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van 52,42 euro,

Veroordeelt beklaagde tevens tot betaling van een bijdrage van 24,00 euro aan het Fonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

Met betrekking tot de herstelvordering

Verklaart de herstelvordering van de woninspecteur zonder voorwerp;

Met betrekking tot de dagvaarding tot gedwongen tussenkomst en gemeenverklaring

Verklaart de dagvaarding in gedwongen tussenkomst ontvankelijk maar ongegrond;

Laat de kosten van deze dagvaarding in gedwongen tussenkomst ten laste van beklaagde;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering en de herstelvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij en in totaal begroot op 446,22 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer, samengesteld uit.

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

en in openbare terechtzitting van **2 november 2022**

uitgesproken door Kamervoorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier